

Л. ГУДКОВА, студент, м. Харків, НТУ «ХП»

**РОЗРОБКА ЗАХОДІВ З ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ
ТОВ «СУМСЬКЕ МАШИНОБУДІВНЕ НВО»**

В сучасних умовах господарювання вітчизняні підприємства функціонують у економічних умовах, які постійно змінюються. Проте не лише

вплив факторів зовнішнього середовища негативно впливає на діяльність підприємств, а й відсутність забезпечення відповідного рівня фінансової стійкості. Дослідженню проблем фінансової стійкості підприємств присвячені праці таких вчених, як Білик М.Д., Білуха Н.Г., Бланк І.О., Гіляровська К.Т., Крухмаль О.В., Ковальчук М.І., Мамонтова Н.А., Цал-Цалко Ю.С., Савицька Г.В., Ковальов В.В., Абрютіна М.С., Шкарлет С.М., Єрмошенко М.М. та ін. Як зазначає К.Т. Гіляровська, «...поняття «фінансова стійкість» підприємства багатогранно, воно більш широке, на відміну від понять «платоспроможність» і «кредитоспроможність», так як включає в себе оцінку різних сторін діяльності організації» [1, с. 9-10].

Фінансова стійкість підприємства залежить від ефективного управління фінансовими ресурсами та визначається співвідношенням власних і позикових коштів, активів та джерел їх фінансування. Головною проблемою вітчизняних підприємств є низький рівень окремих показників фінансової стійкості, обумовлений недостатньою величиною власного капіталу для фінансування діяльності господарюючого суб'єкта. На сьогоднішній день для переважної більшості підприємств актуальним питанням виступає оптимізація структури капіталу, основними критеріями якої є максимізація рівня прогнозованої фінансової рентабельності та мінімізація вартості капіталу.

Шляхом побудови комплексної моделі, запропонованої Боримською К.П. [2], визначено оптимальну структуру фінансових ресурсів на прикладі ТОВ «Сумське машинобудівне НВО» за показниками його діяльності. У результаті виконаних розрахунків можемо зазначити, що найкращим варіантом співвідношення між власним і позиковим капіталом ТОВ «Сумське машинобудівне НВО» за критерієм максимізації рівня фінансового левериджу є 2-й варіант (РФЛ = 2,31), де частка власного капіталу становить 50%, а позикового – 50%. Це свідчить про те, що чим вища питома вага позикових коштів в загальній сумі капіталу, тим більший рівень прибутку він отримує на власний капітал. Проте за іншим критерієм – мінімізації середньозваженої вартості капіталу – найнижче значення даного показника притаманне для 1-го

варіанту (вартість капіталу 243,9 млн. грн.), коли співвідношення власного та позикового капіталу складає 30:70. Тому за такої ситуації оптимальною структурою капіталу є 1-й варіант, коли співвідношення власного та позикового капіталу складає 70:30.

Рекомендованими напрямками структуризації власного капіталу є наступні: зростання величини резервного капіталу (оптимально – більше 15%), використання додаткового капіталу (рекомендоване значення – менше 20 %) та нарощування нерозподіленого прибутку.

Застосування механізму фінансового левериджу дає змогу визначити оптимальну структуру капіталу, яка забезпечує максимальний рівень фінансової рентабельності. Окрім того, співвідношення власного і позикового капіталу 70:30 забезпечило б ТОВ «Сумське машинобудівне НВО» більш високим рівнем фінансової стійкості порівняно з існуючим.

Список літератури: 1. Гиляровская Л.Т. Анализ и оценка финансовой устойчивости коммерческого предприятия / Л.Т. Гиляровская, А.А. Вехорева А. - СПб.: Питер, 2003. - 256 с., 2. Боримська К.П. Удосконалення підходів до аналізу оптимальної структури власного капіталу акціонерного товариства / К.П. Боримська, Р.В. Варічева // Вісник ЖДТУ. – 2011. – №4(58). – С. 23-30.